

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 53 stemte for, 82 imod.

§§ 4-9
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 43 stemte for, 92 imod.

§§ 10-13, ændringsforslag nr. 6, § 14, således ændret, og § 15
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Forslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet hævet kl. 11.46

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af:

Forslag til lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforsorg m. v.

(Lovforslag nr. L 189. Fremsat 31/1 78. Første behandling 16/2 78. Betænkning 19/5 78).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 9 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

9) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand med flere love. (Særforsorgens udlægning m. v.).

(Lovforslag nr. L 190. Fremsat 31/1 78. Første behandling 16/2 78. Betænkning 19/5 78).

Der var stillet 25 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Taanquist (S):

Ændringsforslag nr. 1 til loven om udlægning af særforsorgen drejer sig, ligesom diskussionen i øvrigt har gjort det under udvalgsbehandlingen, om, hvorvidt man skulle udlægge hele særforsorgen eller kun dele deraf. Der har været talt om kun at udlægge åndssvageforsorgen og lade den såkaldte lille særforsorg blive i statsregie; det er det, ændringsforslaget her går ud på. Man har også talt om at udlægge hele særforsorgen med undtagelse af nogle ganske få af de mindste områder.

Vi har i socialdemokratiet hele tiden ment, at det var rigtigt at udlægge hele særforsorgen i overensstemmelse med socialministerens forslag. Vi mener som grundregel, at de handicappedes problemer ligesom andre sociale problemer løses bedst, når de løses så tæt på klienten som muligt. Det står klart for os efter udvalgsbehandlingen, at det dårligste, man kunne gøre, var kun at udlægge en del af særforsorgen, altså åndssvageforsorgen. Det er en kendsgerning, at mange handicappede har mere end ét handicap; vi ville så opleve, at i visse tilfælde hører den handicappede under den statslige forsorg, og i andre tilfælde hører den samme klient under den kommunale eller amtskommunale forsorg. Jeg synes alene den oplysning, at der er flere blinde under åndssvageforsorg end under blindeforsorg, siger noget om, hvor umuligt det ville være at afgøre, om en sådan klient så ville høre ind under den amtskommunale åndssvageforsorg eller den statslige blindeforsorg. Så er der da næsten mere kon-